

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1175-ҳадис

* مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ يَرَدَّى فِيهِ حَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَحَسَّى سُمًا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسَمَّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يُجَاهُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا.

(رواه البخاري عن أبي هريرة)

Ким тоғдан ўзини ташлаб жонига қасд қилса, жаҳаннамда әкан, абадул абад, доимо ўзини (тепадан) ташлайверади. Ким заҳар ичиб ўз жонига қасд қилса, қўлида ушлаган заҳарини ичганича абадул абад жаҳаннамда бўлади. Ким ўзини темир билан ўлдирса, қўлидаги темири билан олиб келиниб, жаҳаннамда абадул абад унинг қорнига (суқиб турилади).

Абу Хурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

